

Sygn. akt II PK 75/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa K. B.

przeciwko B. P.-Ł. - Biuro [...] w Z.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 lipca 2013 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Z.

z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt VI Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w Z. oddalił apelację pozwanej B. P.-Ł. prowadzącej Biuro [...] w Z. w sprawie o zapłatę oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Powyższy wyrok zaskarżyła skargą kasacyjną pozwana. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazując na oczywistą zasadność skargi oraz występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne i wobec tego potrzebę wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a mianowicie czy art. 151 k.p. ma zastosowanie w sytuacji, w której pracownik zatrudniony przez pracodawcę, wykonujący pracę w miejscu przez niego

wskazany sam ustala sobie godziny pracy w sposób powodujący powstawanie godzin nadliczbowych, o czym pracodawca nie wie i nie może wiedzieć.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest wykazanie przez skarżącego okoliczności, które podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy podczas tzw. przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, mającego na celu stwierdzenie występowania jednej z przesłanek skargi, wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Przesłankami tymi są: 1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) nieważność postępowania lub 4) oczywista zasadność skargi. Podstawowym celem instytucji przedsądu jest bowiem rozważenie, czy w skardze kasacyjnej podniesiono okoliczności, których rozważenie przez Sąd Najwyższy będzie wkładem w rozwój prawa i zapewnienie jednolitości jego sądowej wykładni. Tylko wtedy wykazany zostaje publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej (postanowienia Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147). Dlatego zasadniczym warunkiem pozytywnego rozpoznania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest przedstawienie w jego uzasadnieniu odpowiednio skonstruowanego wyводу jurydycznego.

Jeżeli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera się na przesłance wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., pełnomocnik skarżącego ma obowiązek przedstawienia odpowiedniego wyводу. Powinien on być zbliżony w swej treści do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepublikowane). Analogicznie należy traktować wymagania konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zagadnienie prawne musi odpowiadać określonym wymaganiom, a mianowicie: 1) pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lipca

2007 r., sygn. akt III CSK 180/07, niepublikowane), co oznacza że powinno odnosić się do przepisów prawa znajdujących zastosowanie w sprawie, które objęte są podstawą skargi kasacyjnej (postanowienie SN z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 43/10, niepublikowane); 2) być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia SN z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, Lex nr 478179) i 3) dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości. Istotność zagadnienia prawnego konkretyzuje się zaś w tym, że w danej sprawie występuje problem mający znaczenie dla rozwoju prawa i praktyki sądowej (postanowienie SN z dnia 25 października 2007 r., sygn. akt V CSK 356/07, niepublikowane). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, gdy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub gdy istnieją w piśmiennictwie rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (postanowienia SN z dnia 10 marca 2010 r., II UK 363/09, Lex nr 577467, z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, Lex nr 577468). Zagadnieniu prawnemu musi towarzyszyć odpowiedni wywód zawierający należycie uzasadnioną argumentację, przemawiającą za jego rozstrzygnięciem w określony sposób oraz wykazującą wadliwość sposobu rozwiązania przedmiotowego zagadnienia w zaskarżonym orzeczeniu (postanowienie SN z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10, niepublikowane).

W przypadku powołania się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. konieczne jest sformułowanie wątpliwości i wykazanie, że są one poważne oraz przedstawienie wyводу dotyczącego rozbieżności w orzecznictwie sądowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., sygn. akt I PK 233/07, OSNP 2009 r., Nr 3-4, poz. 43). Przechodząc do wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podkreślić należy, że przedstawione przez skarżącą zagadnienie prawne i potrzeba wykładni zostały sformułowane w oderwaniu od stanu faktycznego, z którego wynika, że pozwana miała informację o tym, iż powódka wykonywała pracę w godzinach nadliczbowych. Wskazywany przez skarżącą problem prawny nie wiąże

się zatem z istotą sprawy. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na istotne zagadnienie prawne i potrzebę wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów nie zawiera uzasadnienia spełniającego wymogi, o których mowa wyżej. Ogranicza się do sformułowania pytań bez wskazania rozbieżnych orzeczeń Sądu Najwyższego oraz odpowiednio skonstruowanego wyводу jurydycznego. Ponadto przesłanka zgody pracodawcy na nadgodziny była wielokrotnie przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i została szczegółowo wyjaśniona między innymi w wyrokach I PK 707/03 z 25 sierpnia 2004 r., LEX nr 518050, I PKN 667/99 z 26 maja 2000 r., LEX nr 49309, I PRN 91/78 z 3 października 1978 r., LEX nr 14466.

Skarga kasacyjna nie jest też oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy nie widzi sprzeczności z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, ani oczywiście błędnej, widocznej na pierwszy rzut oka wykładni lub widocznego w taki sposób niewłaściwego zastosowania prawa. A tylko w takiej sytuacji wskazana przesłanka uzasadnia przyjęcie skargi.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ k.p.c.